

VRHOVNI SUD NR HRVATSKE

Presuda od 12.VIII 1960.

Vijeće: dr Ivan Špan, Eugenije Veček, dr Franjo Stanković

Osoba koja prelazi preko otvorene željezničke pruge, koja na prijelazu nema znakova za usporenje vlaka, dužna se uvjeriti da li se prijelazu ne približava vlak - Ako to ne učini, sama snosi dio krivnje za nesreću

Tužiteljica je prilikom prijelaza preko otvorene pruge dospjela pod lokomotivu, i tom prigodom zadobila je teže povrede, da joj je morala biti amputirana ruka. Ona tuži Željezničko transportno poduzeće za naknadu štete. Prvostepeni sud je osudio tuženika na isplatu iznosa od 201.000.- dinara.

Protiv ove presude tužiteljica ulaže žalbu, i to zbog pogrješno utvrdjenog činjeničnog stanja, zbog pogrješne primjene materijalnog prava, i zbog odluke o troškovima parničnog postupka, predlažući da joj se prizna na ime odštete svota od 492.000.- dinara.

Vrhovni sud NRH samo je djelomično žalbu uvažio, i obvezao tuženika na isplatu iznosa od 246.000.- dinara.

Iz obrazloženja:

Tužiteljica, pobijajući stajalište prvostepenog suda o podijeljenoj odgovornosti, tvrdi da je od službenog osoblja tuženika izvršen čitav niz propusta, zatim da je ponašanje osoblja željeznice bilo u tolikoj mjeri u kritičnoj saobraćajnoj situaciji nemarno, da je jedino i samo to bilo uzročno za saobraćajnu nesreću i nastalu štetu na strani tužiteljice, pa da stoga u konkretnom slučaju ne može biti govora o postojanju uvjeta za podijeljenu krivnju i odgovornost za štetu.

Sud stoji na stajalištu da navodi žaliteljice nisu tačni. Shodno propisima Naredbe o prekršajima protiv reda i sigurnosti na željeznicama /Sl.L.FNRJ br.67/50/, te Uredbe o redu i sigurnosti na željeznicama /Sl.L.30/50/, svaka osoba koja namjerava prijeći željezničku prugu na prijelazu gdje nema branika, ili zvučnih, odnosno svjetlosnih signala, dužna se prethodno uvjeriti da se prijelazu ne približava vlak, ili koje drugo željezničko vozilo. Prvostepeni sud je na temelju rezultata dokaznog postupka uzeo pravilan zaključak, da su u istoj mjeri za saobraćajnu nesreću i njene posljedice krivi koliko tužiteljica, toliko i tuženo poduzeće, i da prema tome, shodno pravnom pravilu iz § 1304 biv. OGZ-a, ima mjesta podijeljenoj krivnji i odgovornosti, a jer se u konkretnom slučaju ne može utvrditi razmjer, to je pravilno prvostepeni sud našao, da stranke snose štetu na jednake dijelove.

Opravdanost takvog pravnog zaključka proizlazi posebice iz priznanja tužiteljice koja uopće nije vidjela lokomotive koja ju je srušila, i ako je utvrđeno od strane prvostepenog suda da je baš kod prijelaza, gdje se nesreća dogodila, gorjela stanična lampa da je sama lokomotiva imala svjetlo i dala znak sviranjem. To znači da tužiteljica nije prelazila na prijelazu potrebnom oprežnošću, koju traže citirani propisi od osoba koje prelaze nezaštićene prijelaze, pa uza sve propuste željezničkog osoblja, koji su nedvojbeno utvrđeni, ipak ne bi došlo do nesreće da je tužiteljica pazila kod prelaženja. Osim toga tužiteljici kao ženi mašinovodje bio je dobro poznat čitav prostor stanice, jer je često donosila hranu na stanicu svom bračnom drugu mašinovodji.

Sud je prihvatio navod žaliteljice da je prvostepena presuda prenisko odmjerila naknadu štete za pretrpljene bolove. Ova je svota povećana i - obzirom na podijeljenu krivnju, koje razmjer nije ustanovljen, - raspolovljena na jednake dijelove na svaku stranku.

N.M.

Bilješka. - Premda se u gornjoj presudi radi o osobi, ipak ovo stajalište suda, o dužnosti pažnje prilikom prijelaza preko željezničke pruge, može vrijediti i za robu /npr. kod sudara vlaka i kamiona/.

N.M.

VIŠI PRIVREDNI SUD NR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 27.VI 1961.

Vijeće: dr Ernest Vajić, Gabro Badovinac, dr Branko Jakaša

Spasavanje tereta - Primjena zakona za pomoć i spasavanje na moru - Vlasnik tereta direktno je odgovoran spasavatelju za spašeni teret - Zapovjednik koji u izvanrednim okolnostima za vrijeme putovanja poduzima potrebne mjere radi zaštite interesa osoba zainteresiranih za teret, radi kao punomoćnik tih osoba

Brod "Jelsa" nakrcan teretom vina, našao se u nevolji na moru, te je zapovjednik broda zatražio pomoć. Tužitelj je priskočio u pomoć, i spasio kako brod tako i 30l hl vina. Od vlasnika tereta tužitelj traži nagradu za spasavanje u iznosu od 100.000 dinara i 11.500 dinara na ime troškova za putovanje na Rijeku da bi naplatio nagradu od tuženika. Tuženik se protivio tužbenom zahtjevu. Stavio je prigovor promašene pasivne